

egen Finantsminister, saavel for de særlige som for de fælles Finantser. Finantsministeren forsvandt; det har været Thingets Billie, at det saa skulde være, og jeg kan ikke Andet end nu glæde mig over, at denne Lov atter bringer os en Finantsminister tilstede. Jeg maa betragte det som et Vendepunkt i vor særlige Finantshistorie, at den ærede Minister nu kommer med en saadan Lov og forhandler Finantsgjenstande med os; det er meget glædeligt, og jeg skal med Fornøielse glemme, at den ærede Minister for saa Dage siden, da vi første Gang behandlede Pengespørgsmaalet her i Thinget, talte med en Røst, som ikke var hans egen, og paa en Maade, som var saa lidet tilfredsstillende for os. — Jeg kan ikke være enig i den første ærede Talers Paastande, og tildeels heller ikke i hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Balgfreds (Monrad) yttrede om Kongerigets særlige Kasse og hvad dertil hører, thi, uagtet jeg ellers kunde være enig deri, saa kan det dog ikke nu bringes til praktisk Udførelse. Jeg antager, at vi nu maae tage mod dette Forslag, selv om det, hvad vi maafee nærmere kunne faae oplyst, er paa meget haarde Bilkaar, thi Nøden er for Døren, og det hjælper ikke, at vi nu forde os i hvad der kunde og burde være skeet; vi maae indlade os paa det, vi kunne faae. Jeg kan ikke Andet end beklage, at vi først nu, den 15de December, efter 14 Dages voldsomme Pengestrifts, komme til at forhandle Spørgsmaalet om Drettelsen af, lad os kalde det en Hjælpekasse; dersom det var skeet for 14 Dage siden, for 8 Dage siden, ja, for 4 Dage siden, kort sagt tidligere, saa kunde megen Ruin og store Tab været afværget. Jeg er overbevist om, at vore egne Ministere have haft den bedste Billie, men hvad deres gode Billie er strandet paa, hjælper det jo ikke her at forhandle, thi vi faae intet Svar derpaa. Indenrigsministeren: Dette er en fuldstændig Wildfarelse! Jeg holder mig overbevist om, at det er ingen Wildfarelse, men at det er Sandhed; jeg siger, at, naar der var kommet imøde med Belvilie, med et opmærksomt Øie for Forholdene, naar der havde været Billie til at gaae udenfor stricte, urimelige Regler, saa havde denne Nød for en stor Deel

været afhjulpen. Omstændighederne ere saaledes at, hvad man end siger om Svindel, om Overspeculation og Sligt, som jeg villig indrømmer, har sin Part i den nuværende Nød, saa er der dog visse Værdier tilbage, som det er værd at conservere. Dersom man vil sige, at hele den Trafik, som nu har faaet en saa sorgelig Ende, for Hjerdeparten er liig Nul, saa følger ikke deraf, at maafee de to Hjerdedele af Resten for en stor Deel bør svækkes i Værdi eller tildeels gaae tilgrunde, og, dersom man kan hjælpe til at conservere dem, gjør man kun, hvad Godt og hvad Ret er. Som Sagerne nu staae, kan jeg forstikke det høitærede Thing om, at en Mængde solide, vederhøftige Huse sidde her uden at gaae Fallit, men dog ogsaa uden at betale, ventende paa, at der kommer et saadant Omsætningsmiddel i Gang, at de ville være istand til at opfylde deres Forpligtelser, saa at de istedetfor at miste Alt, hvad de eie, og derved berede mange Andres Ruin, kunne blive istand til at redde Noget deraf. Jeg kan forstikke det høitærede Thing, at mange af de Folk, der drive Fabrikvæsen og store Arbeider, maae afstædige deres Arbeidere, ikke af Mangel paa Bestilling, men af Mangel paa rede Penge til at lønne Arbeiderne med; jeg kan forstikke, at disse Forhold indvirke paa Landeendommene og paa alle malige Omsætningsforhold, og det følger jo af sig selv. Det gjælder altsaa hurtigt at foretage det, man vil foretage, men dette Lovforslag byder ikke nogen meget hurtig Hjælp, idet den høitærede Minister jo har erklæret, at vi, saavidt jeg forstod, i Løbet af den 1ste Halvdeel af Januar Maaned kun e faae 200,000 Pstl. og havde Udsigt til at faae 100,000 Pstl. senere; men inden detæ Sterling kommer hertil — jeg kender ikke Maatden, hvorpaa man vil lade det komme — vil der være skeet endnu flere Ulykker. Jeg vilde derfor ønske, at den høitærede Minister vilde gaae ind paa, at den af ham paapegede Discontokasse eller hvilken anden Indretning Ministeren maatte finde rigtig, usfortøvet skulde træde i Virksomhed, naar denne Lov, dersom den endelig vedtages, har faaet Rgl. Sanction, og at Ministeren vilde søge Bemyndigelse til, at denne Kasse, indtil den har rede Penge mel-